

Desant na Brazilijo (2.)

V odgovoru na članek Desant na Brazilijo (Reporter, 22. marec 2010, št. 12) mi je Drago Urankar, ki sem ga omenila v članku, očital neprofesionalnost in samo-

voljo, naš tednik Reporter pa poudarjeno označil kot »zelo zelo neodvisen«. Ob prebiranju njegovega pojasnila nisem bila užaljena, sem se pa spraševala o njegovih namenih in njegovi neprofesionalnosti. Napisala sem, kar sva se pogovarjala po telefonu, v pogovoru pa je večkrat ponovil že povedano. Spraševala sem ga o Borutu Likarju, nekdanjem prvem policistu; Milanu Kučanu, predsedniku države, Danilu Türku, Bošku Šrotu, Kristijanu Verbiču in Mirku Tušu, torej o tistih Slovencih, za katere se je javno vedelo, da so bili v Braziliji na počitnicah, na poslovnem obisku ali državnem srečanju. Pesnika in nekdanjega urednika Nove Revija Nika Grafenauerja je omenil sam Urankar, prav tako v pogovoru nekaj novinarjev, med njimi Bojana Budjo, ki je Urankarja že obiskal v Braziliji; kmalu naj bi ga obiskala novinarka Večera Nada Lautar.

Zdaj mu je za vse povedano žal, meni pa očita, da sem ga želela le provocirati ter diskreditirati. Ne razumem, kaj ga je tako zmotilo, njegova razmišljanja sem povzela povsem korektno, obenem sem mu poslala še vprašanja, na katera sploh ni odgovoril. Na to ga nisem niti opomnila, saj sem menila, da je že vse povedal v telefonskem pogovoru. Mislim, da sem ravnala povsem profesionalno, zato očitke Draga Urankarja, ki je celo tako »prijazen, da mi ne namerava groziti s sodišči, ker ta šport raje prepušča Slovincem v domovini«, v celoti zavračam.

Biserka Karneža Cerjak,
novinarka Reporterja